

Deu Vos Guard a Taverdet

Vénen com vénen les coses...

L'entrega que un admirat amic ens feu ahir del Butlletí trimestral "ELS CINGLES", portaveu de Taverdet i que honora el grup de redactors que amb amor literàriament el nodreixen, ens ha omplert de goig en constatar com en un veïnatge petit s'hi engendra aquest nexa cultural que ennobleix els qui li donen vida, com també a tots quants l'afalaguin i amb interès i econòmicament el sostinguin.

Bé, doncs, per Taverdet! I admirat d'un gest tan colpidor, i pregat alhora d'aportar-hi personal col·laboració, hem dubtat qui sap-lo per si ens és de competència intervenir en el predi. Mes, dos arguments ens han decidit per la definitiva empena: el primer, amb iris patriòtic, per quant Taverdet, ni que en ple Cabrerès, el considerem com una portella de La Plana, i el nostre poble, Manlleu, de temps que hi ha sostingut relació llarga, sigui en l'entremat de contractes agro-pecuaris, sigui en suministre forestal, sigui en moviment monetari, sigui àdhuc per l'estreta convivència que la gent de Taverdet mantenia amb els manlleuencs en temps pretèrits, i encara avui en els nostres dies. Com també, de retop, per ser Taverdet feude escollit per la nostra joventut excursionista, que avui, ahir i sem-

pre el Cabrerès li ve robant el cor, fruit amb delectança del bucòlics paisatges i delitós per escrutar els misteris dels seus cingles i afraus.

És una raó de pes, tamma-teix! Mes, obrint amb embranzida la cleda de la sinceritat més plena, hem de dir que aquesta col·laboració ens ha estat impulsada, més que més, per retre homenatge a una figura egrègia, tan ornada en prestigi universal, que era, des d'anys i panys, una o la de més prosàpia científica de l'Ausona milenària: no era altra la figura que la del clergue Dr. Eduard Junyent i Subirà, traspassat ben de poc.

I em direu: - Com se us acut connexionar la figura de Junyent amb nostre Taverdet? Senzillament per haver fet amb ell coneixença personal a "Les Baumes del Colom" conegudes també com a "Coves de Balà", ubicades en terme vostre. Era a l'entorn de 1974 que un grup de Milatants de La Plana, embruixats per l'arqueologia, hi exploraven el subsòl, frisosos de detectar-hi el pas del temps i la vida de l'home primitiu encauat en aquells míssers habitacles. Recordem molt bé que seguint la petja d'un inquiet convilatà nostre -en Francesc Pujol i Escalé- també ens hi atancàrem, quedant sorpresos de trobar-hi el Dr. Junyent que, amb il·lusió juvenívola, científicament

encarrilava els treballs dels joves arqueòlegs, per mor que se'n tregués el millor profit.

El seu interès pel resultat de la recerca quedava a tota llum patent, en admirar-nos com a la seva edat, passada de la setantena, s'havia arriscat a l'aventura, donat com era de difícil l'ascensió, grimpant per una rampa quasi vertical, lliscosa i dràsticament de mal tondre.

En el retorn, acompanyant el Doctor serrat amunt, fins a donar a l'aparcament, tinguérem ocasió de parlar sobre la Història de La Plana; i ens fou clau això per parlar-li d'una obra nostra sobre els inicis de la Indústria a Manlleu, documentada amb dades desconegudes d'ell, i que, un cop hagué llegit l'exemplar, ens ho remercià amb una carta que guardem com a cosa sense preu, i que ens fou motiu per a prosseguir convivència i amistat. Creiem que hem esplanat el perquè de la connexió del Dr. Junyent i Taverdet. No dubtem que no fou la primera investigació amb que ell exploraria el vostre terme. Era una figura universal, fidel en entrega exhaustiva i perenne, exaurint allà on fos tot filó que fes sospitar una pàgina d'història. I tornem a allò que dèiem: les coses vénen com vénen... No podíem sospitar que en conèixer i lle-

gir ahir el nº zero del butlletí "ELS CINGLES", n'esdevingués per nostra part ocasió de retre una cortesia al poble de Tavertet. I, ensems, per divulgar un tribut i homenatge al Dr. Eduard Junyent i Subirà. En ofrena, tingueu per a ell, veïns i amics de Tavertet, una perpetuïna

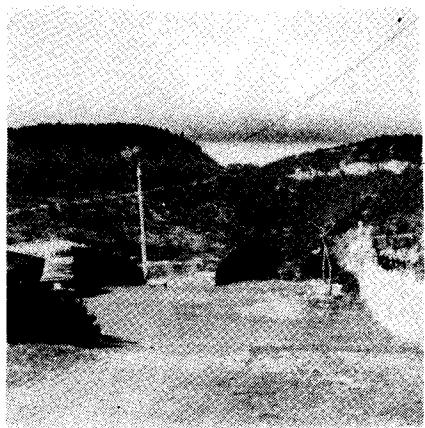
pietosa, afanyós com fou d'esbrinar, en arxius i pedregams, els valors pretèrits de la terra. Aquest articulista dóna gràcies a Déu que a Tavertet, en plena dedicació científica, connectés amb la seva amistat i majorment li regracia el llegat cultural de què ens féu do

nació a la pàtria, document sòlid i d'una garantia genuïna, que no s'esborrarà mai la seva petja, roramon que era, explorant ça i enllà tots els camins de Catalunya. Al cel sigui!

Josep Prat i Roca.
17 de gener del 79

NOTICIARI BREU

No fa gaires dies, ens adonàvem que en el poble posen pals nous d'electricitat de porland, quan harien de ser de fusta. Segons manifesta la companyia, a partir d'ara tots es posaran de porland, com el que es veu en aquesta fotografia, i a més l'han col.locat tort. Fins avui no s'han produït reaccions oficials.

El passat dia 9 de març vam veure aparèixer per la televisió el nostre estimat poble; que hi van venir a fer?: doncs a veure el nostre flequer com feia pa.

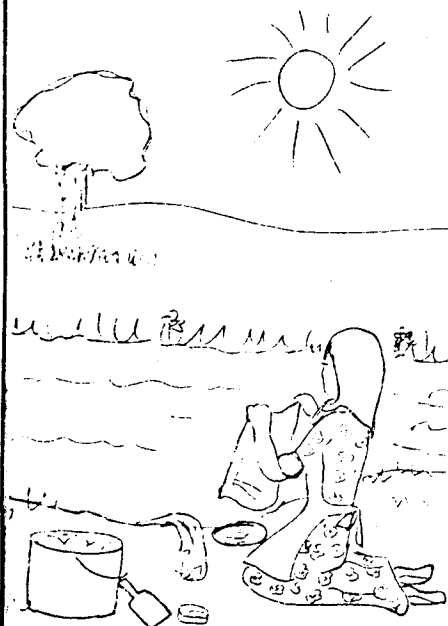
La gent de ciutat ja no s'enrecorden de com es fa bon pa.

A primers del mes de març i cara al bon temps, el poble està molt concorregut de cotxes petits i grossos; aquests últims es posen per tot arreu, allà on els sembla, sense mirar-s'hi gaire. Estava pensant que es podria buscar la solució a això i la gent podria contemplar aquest poble nostre tant meravellós, sense cap destorb.

Com ja deia en el primer número sobre el telèfon, han passat tres mesos i encara estem igual; sembla ser que els responsables no se n'han adonat.

Fa pocs dies a Tavertet vàrem rebre la visita d'uns enginyers amb l'objectiu d'ultimar detalls de la carretera Tavertet-Rupit. És curiós que aquí al poble ningú no té informació d'aquest projecte. Confiem que el nou consistori farà conèixer les circumstàncies d'aquest fet.

Potser em faré pesada, però l'aigua també està igual. Aquest estiu, totes a rentar roba al Molí Bernat, si plou.

Neus.